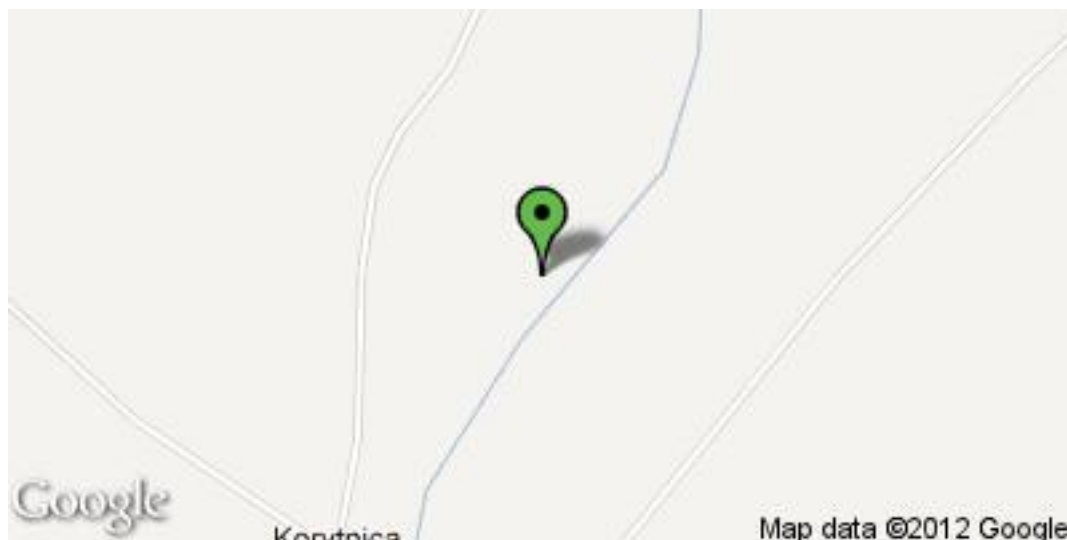

Dwór Łuniewskich z końca XIX wieku

Współrzędne: Szerokość - 52.419853, Długość - 21.856184

W 1780 r. Korytnica należała do szambelana królewskiego, Szymona de Cortielli. Majątek skonfiskowali Austriacy po 1795 r. W 1836 r. kupił go Jakub Sobieski. W 1856 r. Korytnica przechodzi w ręce Adama hr. Ronikiera, a w 1873-wybitnego agronoma Tymoteusza Łuniewskiego herbu Łukocz.

Łuniewski to ciekawa postać: był także archeologiem- amatorem i badaczem historii lokalnej, publikującym w wydawnictwach naukowych. Posiadał szerokie znajomości w kręgach ówczesnej elity intelektualnej. W jego dworze bywali m.in. Bolesław Prus, Zygmunt Noskowski, August Cieszkowski, Elwiro Andriolli, Józef I. Kraszewski. W 1902 r. schorowany Łuniewski sprzedał dwór Holder- Eggerom, a sam przeniósł się do mniejszego dworu w Łaziskach. W 1929 r. majątek został rozparcelowany. Dwór obecnie znajduje się na prywatnej posesji, jest niezamieszkały.

Pierwsze wzmianki o dworze pochodzą z 1780 r. W roku 1894 Tymoteusz Łuniewski dobudował murowane skrzydło do wcześniejszego dworku drewnianego .

Wygląd budynku oddaje solidny i praktyczny charakter właściciela: jest obszerny, wygodny, wyzbyty jednak wszelkiej ozdobności i dążenia do luksusu. Murowane skrzydło ma blaszany dach naczółkowy i niewielki ganek. Drewniany dworek został rozebrany w niewiadomym czasie, co zniekształciło pierwotny zamysł architekta.